

sig, endda i en ret betydelig Aarrække. Det skulde glæde mig, om jeg tog fejl i saa Henseende, men det vil sikkert vise sig, at det ikke bliver Tilfældet, og det bliver altsaa Driften af de øvrige Baner, som kommer til at bære det Tab, man vil lide paa denne Bane. Og lignende Forhold kunne meget vel tænkes andre Steder. Dertil kommer, at der stadig kræves Oprettelse af flere og flere Ekspeditionssteder, som daarligt ville kunne betale sig ud fra en rent købmandsmæssig Betragtning af vor Jernbanedrift. Dertil komme Kravene om større og nye Jernbanegaarde, Anlæg af Dobbeltspor osv. Med alt dette for Øje vil det være sandsynligt, at eventuelle Bespærelser ved Driften let ville opluges af disse nye Krav.

Hvis man altsaa vil kræve en bedre Balance, maa man gaa til at forhøje Jernbanetaksterne, og det gælder da selvfølgelig om at foretage en saadan Forhøjelse paa den lempeligst mulige Maade. Det er ogsaa tilstræbt ved det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, og hvis Hovedpunkter jeg nu skal gøre Rede for, idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Motiver. Af min ærede Kollega Finansministerens Udtalelser ville De allerede have hørt, at Lovforslaget gaar ud paa en Takstforhøjelse af godt og vel 4 Mill. Kr., med andre Ord at skaffe Kompensation for Udgifterne ved den vedtagne Lønningslov. Idet jeg gaar over til at omtale Lovforslagets Hovedindhold, vil jeg forudskikke den Bemærkning med Hensyn til det rent formelle, at Ministeriet gaar ud fra, at det vilde være rigtigst og simplest og klarest og mest overskueligt, at man foretog en Ændring i Loven af 15. Maj 1903 om Ændringer i Statsbanernes Takster, saa at hvis det Forslag, som her forelægges, vedtages, bortfalder denne Lov, og det er altsaa denne Fremgangsmaade, jeg foreslaar. Naar man skulde indvinde en saa stor Sum, som der her er Tale om, ved Takstforhøjelser, vilde det være ganske umuligt alene ved at forhøje Taksterne for Personbefordringen, det er blevet nødvendigt at fordele Smerten over det hele, saa at saavel Persontaksterne som Godstaksterne og Kreaturtaksterne faa en Forhøjelse. Efter alle de Beregninger, som ere foretagne i Anledning af denne Lov, har det vist sig, at dette er den mest lempelige Fremgangsmaade.

Ved Personbefordringen har man ladet den nuværende Grundtakst uberørt, men man foreslaar et Tillæg til hver enkelt Billet, et Tillæg, som for tredje Klasse skulde udgøre 5 Øre og for anden Klasse

10 Øre. Prisen for en første Klasses Billet udgør Summen af en anden og en tredje Klasses Billet for samme Strækning, og det samme Forhold kommer frem ved Tillægene, saa at Tillæget for en første Klasses Billet bliver 15 Øre. Nu vide det høje Tings Medlemmer, at efter den tidligere Takstlov blive Billetterne beregnede proportionalt efter Grundtaksten indtil 100 km, og fra 100 km af begynder Zonetarif med faldende Skala. Dette medførte, navnlig da denne Skala var meget stærkt faldende, at Rejser over lange Afstande blev forholdsvis meget billigere end Rejser over en kortere Strækning. Under Forhandlingerne her i Salen ved Finanslovens første Behandling blev det ogsaa fremhævet, at Rejser hos os over lange Afstande vare alt for billige i Forhold til den kortere Rejse, og at, naar man gik til en Takstforhøjelse, maatte man væsentlig tage det Hensyn, at det blev Rejserne paa de lange Afstande, som fik Forhøjelse. Dette Hensyn er ogsaa taget ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, og det er sket derved, at man fører den proportionale Skala op til 196 km, og først derfra begynder Zonetariffen med den faldende Skala i Stedet for som tidligere ved 100 km. Dette medfører selvfølgelig en forholdsvis større Takstforhøjelse for de lange Rejser end for de korte. Takstforhøjelsen vil for de længste Rejser her i Landet komme til at udgøre: for 2den Klasse indtil 3 Kr. og for 3die Klasse indtil 2 Kr. 25 Ø., medens altsaa Tillæget, for at holde os til 3die Klasse, for de første 100 km kun udgør 5 Ø. Jeg kan endda hertil føje, at de første 4 km faa slet ingen Forhøjelse. Dette hænger sammen med, at Mindestebetalingen for en Rejse efter den gamle Lov var 15 Ø., og hvis man beregner Grundtaksten proportionalt med 4 km, naar man ikke højere end til 10 Ø. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at naar 5-Øres Tillæget kommer til, svarer det til Mindestebetalingen efter den gamle Takst. Altsaa, for de første 4 km er Taksten slet ikke forhøjet til Trods for 5-Øres Tillæget.

Nu kunde man sige: Men et Tillæg af 5 Ø. — for stadig at holde os til 3die Klasse — kan dog ikke have saa lille Betydning navnlig for torvesøgende, som hver Ugedag eller maaske et Par Gange om Ugen skulle søge til Torvet for at afsætte deres Varer eller købe Varer. Ogsaa denne Tanke har været fremmet under Udarbejdelsen af dette Forslag, og vi have da tænkt os, at for at raade Bod paa